

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE NAAKTE WAARHEID

Comedy-thriller in drie bedrijven

door

NAND BRUYNOOGHE

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1991

(N° 1908)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 10 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT 1
Bruynooghe, Nand

De naakte waarheid : komische thriller in 3 bedrijven / Nand Bruynooghe. - Antwerpen : Toneelfonds J.Janssens, 1991. - 76p. ; 30 cm.

ISBN 90-385-0095-5 : 245 BEF.

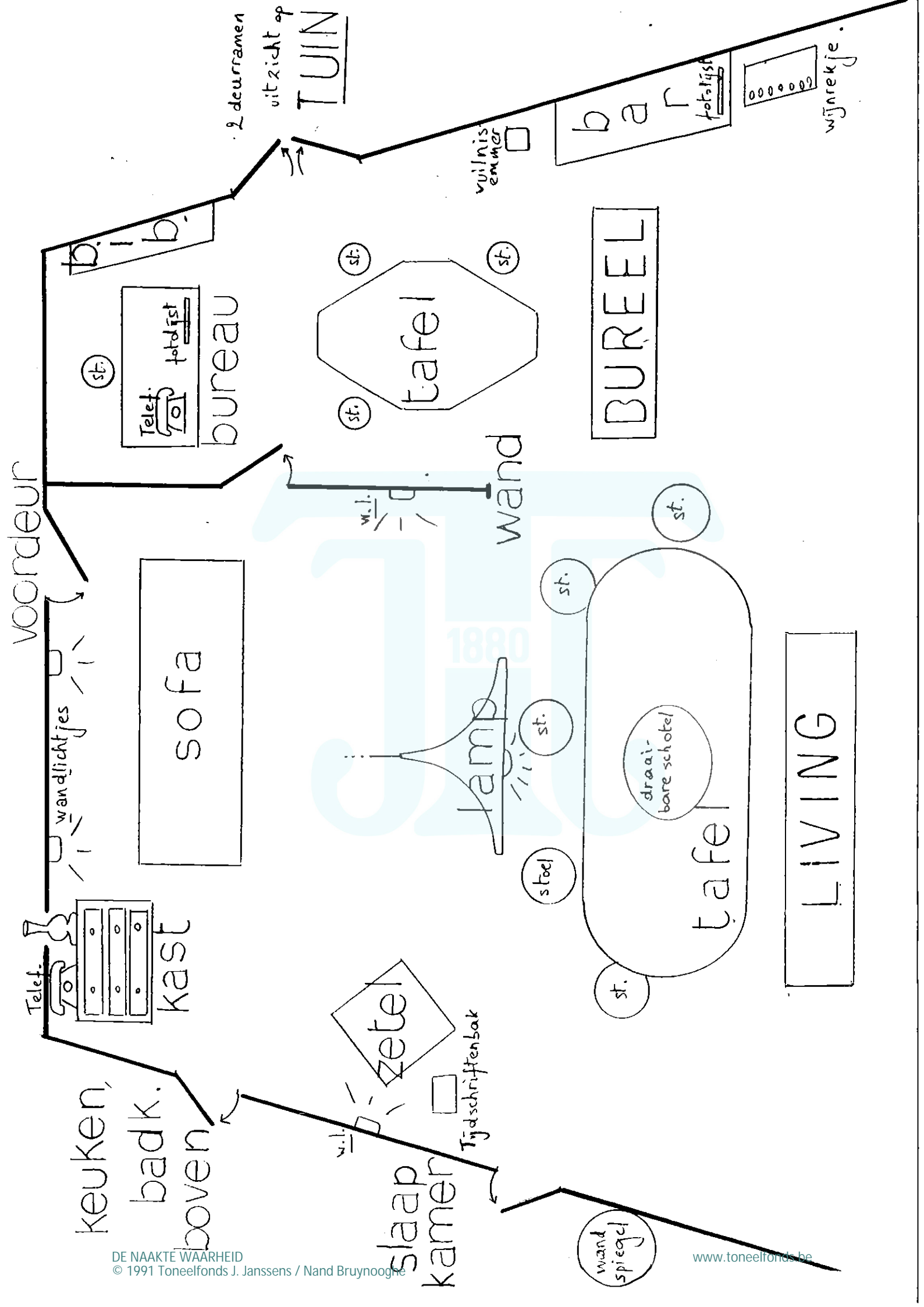
Doelgroep : Toneelverenigingen

NUGI : 302

Wettelijk Depot D/1991/220/30
ISBN 90-385-0095-5

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Nand Bruynooghe

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de

PERSONEN

- Hayward Earnshaw : Door allerlei kuiperijen en corrupte handelingen, uitgevoerd door zijn agenten, waaronder ook privé-detective Golding, een succesrijk zakenman. Aast op huwelijkskandidaten omwille van hun erfenis, die hij na het huwelijk doet verdwijnen; eerst gehuwd met Sylvia Shackleton. Na haar "dood" met Miranda Evans.
- Miranda Evans : Zij is Haywards 2e vrouw: jong, knap maar 'onverstandig' en alleszins zeer labiel. Ze weet nooit hoe, wat of wanneer te kiezen. Dromerig dweperstype dat zich wel tot een zacht en braaf avontuurtje aangetrokken voelt.
- Amanda Darlington: Vriendin van Miranda. Is een leiderstype en neemt steeds het initiatief. 'n Losbol die geen blad voor de mond neemt, zich niet op de kop laat zitten en niet bang is van een schuine opmerking. Ongehuwd en op zoek naar de ware.
- Ted Cromwell : Zakenvennoot van Hayward, die niets afweet van diens machinaties om allerlei firma's klein te krijgen en door zijn concern te laten opslorpen. Vrijgezel.
- David Johnson : Schuilnaam van geheim agent 008, die zich als reporter voorwendt om Earnshaw en Golding te kunnen volgen. Hij is het brein van de gehele operatie "De Naakte Waarheid", maar wat onhandig.
- Golding : Privé-detective, geniaal in zijn vak maar compleet krankzinnig, een vat vol trics en tics, een batterij van zenuwlachjes. Geld is zijn enige waardeschaal : vermoordt zonder enige scrupules de één na de ander, in opdracht van Earnshaw. Is eerder een karikatuur dan een mens van vlees en bloed. Moet, net als Sylvia als onecht overkomen.
- Veronica : Schuilnaam van agent 011 die als gelegenheidsverloofde van Johnson bij de Earnshaws tracht te infiltreren. Haar verloving met Johnson is enkel schijn. Zij is mateloos arrogant, opvliegend en brutaal, omdat ze zogezegd Miranda van overspel met haar Johnson verdenkt : in feite zoekt ze een dekmantel om continu bij de Earnshaws aanwezig te kunnen zijn.
- Sylvia Shackleton: Eerste vrouw van Hayward; naar het heet omgekomen tijdens haar huwelijksreis met Hayward; maar ze keert veel te vroeg en onverhoopt uit Thailand terug. Ze is bijbelmaniak en spreekt in bijbelcitaten; ook weer eerder een karikatuur.
- Steve Weinmann : Baas van de BBC TV-ploeg; in werkelijkheid hoofd van Scotland Yard, die Earnshaw en Golding wil betrappen

en arresteren. Overste dus van Johnson en Veronica, geheim agenten.

Figuranten : 4-tal cameramensen, belichters, geluidstechnicus van de BBC-ploeg.

Stem van 1 of 2 nieuwslezers.

"Nothing that happens after we are twelve, matters very much". (J.M.Barrie)

Wars van alle problematiek of ideeënrijkdom wil deze "comedy-thriller" het publiek een avond onbezorgde ontspanning brengen. Vanaf de eerste bladzijde moet de tekst door o.a. de regie-aanwijzingen, bijna als een "farce" overkomen. Slapstick-figuren als Golding en Sylvia, eerder als karikaturen op te vatten dan als types, benadrukken deze visie ten volle. De toon is bijgevolg nooit ernstig, maar luchtig en (bij Amanda bijvoorbeeld) steeds oppervlakkig.

EERSTE BEDRIJF

De scène is leeg. Hayward Earnshaw en Miranda Evans komen van hun huwelijksfeest: hij draagt een jacket, zij is in bruidsjurk.

HAYWARD : Zo, mijn schatje ! Eindelijk zijn we in ONS eigen nestje.

(zelfingenomen) Nest, Hayward. Wel, wat vind je ervan ?

MIRANDA : (geeuwt luid) Gghha !

HAYWARD : (begrijpt geeuw verkeerd) Ha ! Overdonderd door de weelde en het fortuin dat je zo plots voor de voeten valt door mij te trouwen, hé ? Maar hier zijn we veilig, weet je ! Ik heb alle deuren en ramen door privé-detectives laten bewaken. Geen vieze grappen dus van kennissen die het bed aan de zoldering vastschroeven of zo ! 't Zou trouwens zonde zijn ook: wstkoperen bed, kost bijna een miljoen. Je moet straks maar 's kijken... Je zegt zo weinig ?

MIRANDA : Wat moet ik zeggen ? Ik had me deze entree heel anders voorgesteld. Ik... ik dacht dat jij me in je armen naar binnen zou dragen, zoals... (verbeelding slaat op hol).. zoals de held zijn aanbidsster over een woeste rivier brengt, terwijl ik je hals kus... en je kus en jij woest door de golven trapt om de piranha's op afstand te houden... (plots ernstig) Oh ! Neem me niet kwalijk! Dat zei ik niet met opzet... O lieve Hayward, word nu niet boos... Ik wou je niet kwetsen, maar ik kan het niet helpen, ik ben zo romantisch, zo vol vuur en avontuur...

HAYWARD : Wees maar gerust ! (ernstig) Dat avontuur komt nog wel ! En als je het dan absoluut wil. (stapt weer naar buiten) Kom ! Kom hier ! (zij komt dichterbij) Ik zàl je over die woeste rivier dragen. (Wil Miranda vastnemen om ze op te tillen, zij trekt zich echter weg)

MIRANDA : Nee, nee... dat gaat nu niet meer. De stemming is er niet meer.

(Hij neemt haar toch vast en draagt ze de kamer binnen; zij gilt maar vindt het toch prettig. Als hij ze in de sofa neerlegt, geeft ze hem een zoen.)

MIRANDA : Ha ! Da's al beter, veel beter ! (Zij wil hem innig omhelzen, hij weert af.)

HAYWARD : Alles herinnert me zo aan mijn 1e huwelijk, 15 maand geleden...

Toen zaten we hier ook op die sofa... en van toen liep alles helemaal verkeerd... Zij hield eerst een bijbellezing over on-tucht en losbandigheid...

MIRANDA : (luchtig) Ach kom, haal nog een flesje wijn en laten we het verleden verdrinken. (Hayward kijkt nijdig op) Pardon : ik zweer je dat ik dat niet met opzet zei. Ik kan het toch ook niet verhelpen dat je eerste vrouw op zo'n vreselijke wijze aan haar einde kwam... Kom, een glaasje zal ons goed doen.

HAYWARD : Maar je hebt op het trouwfeest toch al zo veel gedronken...?

MIRANDA : Hoe kan jij dat nu weten ? Ik heb je geen 10 minuten gezien. Jij zat alsmear te kletsen... Business, big business ! Wat dat betreft, ben jij wel een crack.

HAYWARD : Luister 's, Mira: we hadden toch afgesproken: zaken zijn MIJN zaken en daar moet jij buiten blijven. Begrepen ? Voor de rest doe je maar wat je wil. Goede afspraken maken goed vrienden !

MIRANDA : Ja papa. (giechelt) Waar blijft mijn wijntje ?

(Er wordt aan de deur gebeld.)

HAYWARD : Wie kan dat nu zijn ? Bijna 4 uur 's morgens !

MIRANDA : Wel... je mag niet boos worden, maar ik heb Amanda gevraagd na het feest nog eens langs te komen. We hebben al die jaren samengewerkt en dan...

HAYWARD : Ben je gek ? Op onze eerste huwelijksnacht ! En dan nog die vervelende Amanda ! Ik wil niet dat je die arrogante...

(Ondertussen is Mira al opgestaan, heeft de deur geopend en Amanda stapt binnen.)

AMANDA : Hey Hayward ! Sorry dat ik nog even stoor, maar jouw bruidje wou me vanavond absoluut nog eens uitnodigen. (bemerkt fles wijn) Ha ! Is dat voor mij ? Waw ! Grand Cru Classé 1952 ! Je ziet wie hier zwemt in het geld !

HAYWARD : Ik ga slapen. Ik ben moe. Tot straks, Miranda ! Tot straks ?

MIRANDA : (afwezig) Ja, tot straks !

(Hayward af. Amanda proest van het lachen, Miranda begint ook. Ze gaan aan tafel zitten.)

AMANDA : Hoe oud is die ouwe sok van jou nu ook weer ?

MIRANDA : Ouwe sok ?... (giechelt) 39 pas.

AMANDA : 39 ! 15 jaar ouder dan jij ! Jij kon toch wel een knapper en jongere kerel vinden ! Of heb je die Rockefeller hier alleen maar verkozen omwille van zijn centen en zijn hoge functie ?

MIRANDA : Wel... (schenkt wijn) Eigenlijk heeft hij mij uitgekozen. Hij was stapelgek op me en hij gaf me dure cadeaus en nu zijn we getrouwd. Leuk, hé !

AMANDA : Maar je kent hem maar een maand !

MIRANDA : Precies ! Die man die naast hem zat op het trouwfeest, die Amerikaan, die heeft hem eerst over mij verteld. Tijdens een zakenlunch, geloof ik. En Hayward was op slag verliefd ! Is dat niet fantastisch ?

(Hayward op in pijama; legt Miranda's slaapkleed ostentatief op de divan.)

AMANDA : Ha ! Dorst gekregen, vent ? Kom er bij zitten ! (Schenkt hem een glas in wijn) We praatten net over koetjes en kalfjes...

HAYWARD : En ik was het kalf, veronderstel ik ?

MIRANDA : We hadden het over jou, over ons. Over onze eerste kennismaking en zo...

AMANDA : Ja ! Interessant ! Zeg Hay, hoe lang heeft je eerste huwelijk eigenlijk standgehouden ?

HAYWARD : Ik ga weer slapen. Dan kunnen jullie naar hartelust verder kletsen. Tot morgen, Miranda. Deze nacht vergeet ik niet licht ! Goede nacht !

MIRANDA : Ja, goede nacht ! (Hayward af: Miranda beseft plots toestand) (tot Amanda) Dat had je niet mogen doen. Hij is zeer gevoelig voor zijn 1e huwelijk. Je weet toch dat zijn eerste vrouw tijdens hun huwelijksreis op vreselijke wijze omgekomen is. Stel je voor: voor zijn ogen werd zijn kersverse bruid door een krokodil... Brrr... Gruwelijk !

AMANDA : Hoe kwam ze in dat water terecht ?

MIRANDA : Maar ze lag daar al lang, veronderstel ik. Krokodillen kunnen ook in het water leven, wist je dat niet ?

AMANDA : Zij : zijn bruidje.

MIRANDA : Ze waren een plezierreisje aan het maken in de zee rond de Galapagos eilanden. En bij een stoeipartijtje, je weet wel, eerste huwelijkspret, viel zij uit het kleine bootje...

AMANDA : Maar waarom heeft hij haar niet gered ?

MIRANDA : Ze speelden een spelletje en zij zwom naar de oever van een onbewoond eiland, waar zij op hem zou wachten. Maar... (aarzelt)

AMANDA : Maar wat ?

MIRANDA : Zij heeft die oever nooit bereikt... Met één hap (imiteert met mond)...

AMANDA : En werd ze dan op dat onbekende eiland ook begraven ?

MIRANDA : Toen de krokodil haar linkerbeen... (zet glas rode wijn weer op tafel)... trok de kleur en de geur van haar bloed een groep piranha's aan... en die hebben haar met haar en huid verslonden... Levend! Geen vingerkootje bleef achteraf nog van haar over !

AMANDA : Je vertelt het allemaal alsof je het zelf hebt meegemaakt ! Hoe weet je dat zo precies ?

MIRANDA : Hayward heeft het me al zoveel keer zeer gedetailleerd verteld !

AMANDA : Was hij dan niet diep geschokt door die hele smulpartij ? Pas maar op, Mira, misschien is hij wel een sadist ! Maar...Als er geen enkel stoffelijk overschot overbleef... Hoe konden ze dan een overlijdensakte opstellen ?

MIRANDA : Dat weet ik niet. Zijn notaris heeft dat wel geregeld. Laten we over iets anders praten. Of wil je naar bed ?

AMANDA : Eigenlijk zou JIJ nu met je verse echtgenoot in bed moeten liggen...

(Ondertussen is Hayward opgekomen, in gekleed pak.)

HAYWARD : Precies ! Maar door jouw komst...

MIRANDA : Lievaling... Wat is er ? Waarom ben je gekleed ?

HAYWARD : Ik kan Ted toch niet in pijama ontvangen. (loopt naar telefoon en belt op)

AMANDA : Hebben jullie nog iemand uitgenodigd ?

MIRANDA : Ted Cromwell is Haywards vriend en co-manager. Zowat zijn rechterarm.

AMANDA : Is hij getrouwd ?

MIRANDA : Nee. Perfecte vrijgezel.

AMANDA : En is hij leuk ?

MIRANDA : Nogal.

(ondertussen is Hayward in gesprek.)

HAYWARD : Hello, Ted. Hayward hier. Goed thuisgekomen ? Ha... Laat je wagen maar staan... ja, ik bedoel nu, direct. Ja, echt ! Er is

toch nog ander bezoek ! Goed. Tot straks. (legt hoorn neer)
 (tot Amanda) Aangezien onze lieve gaste van plan is hier te
 blijven overnachten, kunnen we net zo goed nog wat bij elkaar
 zitten. En met Ted erbij, heb ik tenminste ook iemand om tegen
 te praten. (zit in divan)

MIRANDA : Ach schatje... (komt vleiend naast hem)... Kom ! (schenkt
 weer glas wijn in)

AMANDA : En waar gaan jullie op huwelijksreis ? Ik ken anders wel een
 ideaal plekje... Maar 't is nogal duur : 300.000 fr. per kop.

MIRANDA : Dat is geen probleem, hé Hay ?

HAYWARD : Helemaal niet. Waar is dat leuke plekje ?

AMANDA : De Galapagos eilanden. Vredig, rustig.

HAYWARD : (opgewonden) Jij feeks ! Uit respect voor Miranda schöp ik
 je er nog niet uit, maar riskeer het niet hier alleen onder mijn
 ogen te verschijnen...

(Deurbel. Hayward maakt open.) Kom binnen, Ted. Je kon op geen
 beter ogenblik aanbellen.

AMANDA : Precies. We hadden net een vierde man tekort. Kom teddybeer,
 kom er bij ! (schuift stoel naast haar open, haalt kaartenpak
 uit haar tas) Wat spelen we, Hayward, strippoker ?

HAYWARD : (nijdig) Patience !

TED : (vol ongeloof) Hebben... hebben jullie op mij zitten wachten...
 om te kaarten... Op jullie huwelijksnacht ?

HAYWARD : Let niet op haar, Ted. Zij... Laat me even voorstellen : Amanda
 Simpleton, gewezen vriendin van Miranda Evans, mijn vrouw,
 veronderstel ik.

AMANDA : Aangenaam, meneer Cromwell. Amanda Darlington is mijn naam.
 (deelt ondertussen de kaarten rond) Ik heb volgende week enkele
 dagen vrij. Welke dag mag ik voor jou reserveren ?

TED : Oh ! Het is tegenwoordig nogal druk. Ziet u, ons concern heeft
 zopas en ander bedrijf opgeslorpt, dank zij Hayward. En nu
 willen we ook nog een kleiner bedrijfje overnemen dat...

AMANDA : Interessant ! Vertelt u mij dat volgende woensdag maar eens.

HAYWARD : Ted, houd de zaken en je privé-leven gescheiden, man. Ik zou
 niet willen dat...

AMANDA : Ik speel samen met Miranda ? O.K. Ted ? (opent kaarten - tot
 Hayward, giftig) 't Is zeker geen harten troef, meneer Earnshaw ?

HAYWARD : (zonder kaarten in te kijken) Nee ! Miserie ! (Gaat er toch bij zitten.)

BLACK OUT

2° scène

Miranda ligt haar roes uit te slapen. Tafel vol rommel van de avond voordien, de lege flessen wijn, kaarten op tafel en vloer.. Hayward komt gekleed op uit de slaapkamer en overziet vol minachting het slagveld... Bemerkt dan Miranda in de sofa, stelt zich voor haar en roept !

HAYWARD : Is de koffie klaar ?

MIRANDA : (schiet wakker) Wa...Welke koffie ? (kijkt rond) Oh jee... Pardon, schatje. Dat zal nooit meer gebeuren. Ik zweer het je. Hayward ?

HAYWARD : In orde. Ik ga dan maar ontbijten in 'The Silver Spoon'.

MIRANDA : Je wil toch niet zeggen dat je op onze 1e huwelijksmorgen er al vanonder trekt, zonder samen te ontbijten ?

HAYWARD : Waarom niet ? Na zo'n 1e huwelijksnacht ...

MIRANDA : Ik zal nooit meer zo veel drinken en... en altijd bij jou komen slapen in plaats van hier op de divan... Het spijt me echt. Van nu af aan word ik je brave, lieve echtgenote... Wil jij het dan ook wat kalmer aan doen met de zaken ?

HAYWARD : Ik zal proberen...

MIRANDA : En krijg ik dan toch nog mijn huwelijksreis ? Zonder telefoon-gerinkel 's nachts en zonder telexen bij het ontbijt ?

HAYWARD : O.K.

MIRANDA : En geen beursnoteringen bij de koffie ?

HAYWARD : Beloofd. (zij geeft hem een kusje)

MIRANDA : En wanneer kom je vanmiddag thuis ?

HAYWARD : Dat zal pas vanavond zijn, liefje.

MIRANDA : (teleurgesteld) Ho... Dan maak ik alles klaar om vanavond gezellig...

HAYWARD : Zonder Miss Simpleton ?

MIRANDA : Beloofd ! (geeft hem nog een kusje; hij gaat in de keuken. Zij ruimt de living op. Deurbel. Zij maakt open)

JOHNSON : Goede morgen. Mevrouw Earnshaw ? Kan ik u even spreken ?

MIRANDA : Euh... Goede morgen. Waarover ?

JOHNSON : U bent toch alleen thuis ? Uw man is toch niet binnen ?

(Hayward komt uit de keuken, ziet Johnson)

HAYWARD : Wenst u me te spreken, meneer ? Komt u maar in mijn bureau.

JOHNSON : Nee, nee. Verkeerd adres ! (loopt weg)

HAYWARD : Wie is dat ? Ik heb hem duidelijk mijn naam horen noemen !

Laat geen onbekende mannen binnen als ik weg ben ! Mijn carrière staat niet toe dat de vrouw van een top-manager in opspraak raakt. Tot vanavond dan. Ik denk 9 uur. Misschien komen Ted en ik na de vergadering hier nog een afzakkertje nemen; dan kunnen we nog wat details over die overnames bespreken. Kom ons dus niet storen. Goed ? Oh ja, ik ga met de Jaguar. Dan heb jij de Ferrarri-sport vrij. Da-aag ! (af)

(De telefoon rinkelt, zij neemt op)

MIRANDA : Ah ! Amanda ! Hij is net vertrokken... Nee, alleen wat koppijn aan overgehouden. Nee,... van de wijn ! Ik heb op de canapé geslapen !... Ja, dat past schitterend. Hayward blijft vanmiddag toch weg ! Om 12 uur in restaurant 'Le Tarot' ? Afgesproken ? (deurbel) Da-aag ! (Maakt deur open. Voor haar staat Johnson) Jij alweer ?

JOHNSON : Ja, nu je man weg is... Ik heb hem daarnet door de tuin zien weggaan. Ik moet je spreken. Maar het is van het grootste belang dat je man er niets van af weet.

MIRANDA : Wie ben jij eigenlijk ?

JOHNSON : Oh, excuseer. (overhandigt kaartje)

MIRANDA : (leest) David Johnson. Reporter van de BBC !

JOHNSON : Ik werk voor de serie 'De Naakte Waarheid', een nieuw programma. We wilden je man tot eerste onderwerp van het programma maken.

MIRANDA : Hayward ? Komt die op TV ? Of is het voor de radio ?

JOHNSON : TV ! Maar het moet absoluut geheim blijven ! Geïnteresseerd ?

MIRANDA : Komt u binnen. (gaan zitten in living) Waarover gaat dat programma 'De naakte...' Wie was er alweer naakt ?

JOHNSON : 'De Naakte Waarheid'. Wel, de BBC start binnenkort met een nieuwe serie. Elke aflevering draait om een persoon die bekend is in zijn domein: een geleerde, een sportman, een politicus, een zakenman, enzovoort. Wij brengen zijn vrienden, zijn familieleden of relaties bij elkaar in de studio en trachten door de opmerkingen van iedereen een juist beeld te geven van de persoon in kwestie. Ziet u... En we trachten ook te verklaren waarom hij of zij zo succesrijk geworden is. Dan kan de kijker zijn voorbeeld volgen...

MIRANDA : Jij bent toch niet van de belastingen, hé ?

JOHNSON : Nee, God nee ! Maar het is van het grootste belang dat de figuur van de uitzending niets van het programma afweet. En hoe meertijd er verstrijkt tussen de voorbereiding en de uitzending zelf, hoe meer kans op een informatiek. Op 3 dagen moet alles dus klaar zijn. Het programma over de heer Earnshaw is gepland voor volgende woensdag.

MIRANDA : Maar meneer Johnson, je kan toch niet...

JOHNSON : Zeg maar David, mevrouw, want wij zullen elkaar de eerstvolgende dagen dikwijls, zeer dikwijls, moeten zien. Mag ik u dan ook Miranda noemen ?

MIRANDA : Je... je kent mijn voornaam al ?

JOHNSON : Goed dan. Eerst moeten wij het vertrouwen krijgen van de wederhelften of van de ouders. Maar ik geloof dat in dit geval de beide ouders van meneer al overleden zijn. Ja ? Blijft dus over: u. Recentelijk en zeer publiekelijk getrouwd.

MIRANDA : Jaja... Maar als mijn man dat programma nu niet wil ?

JOHNSON : Mevrouw ! Denkt u eens aan de reclame ! Miljoenen kijkers...

MIRANDA : Die uitzending kan toch geen schade toebrengen aan zijn reputatie, of zo ?

JOHNSON : Nee, natuurlijk niet. Tenzij meneer Earnshaw zelf... Is er soms iets uit het leven van meneer dat niet zo... euh...fatsoenlijk is ? Vertelt u maar, u moet me toch zo veel mogelijk vertellen... Misschien zijn eerste vrouw ? Wat weet u daarover ?

MIRANDA : Niets. Tenzij dat ze gestorven is.

JOHNSON : Dat is weinig... Enfin, later dan misschien. Denk je dat iedereen uit de directe omgeving de strikte geheimhouding kan bewaren ?

MIRANDA : Ik denk het wel.

JOHNSON : Heb je huispersoneel ?

MIRANDA : 3 werkvrouwen, 2 chauffeurs en 3 tuinknechten.

JOHNSON : Olala ! Gevaarlijk ! Kunt u mij hun naam en adres geven ?

MIRANDA : Ja, graag. (neemt adressenboekje uit de kast) Ik begin er al smaak in te krijgen.

JOHNSON : Ziet u, als u een beetje meewerkt, is alles zo voor mekaar.

MIRANDA : Ja, meneer Johnson... David, was het, hé ? Ik zal doen wat ik kan.

JOHNSON : Dank je Miranda. (schrijft adressen op) Wanneer is je man afwezig ?

MIRANDA : Elke avond, vanaf 19u tot ongeveer 23u; dan heeft hij werkvergaderingen, zeg maar soupers !

JOHNSON : Prachtig ! We kunnen dus elke avond... laten we zeggen tussen 20u en 22u onze strategie uitbouwen. Je moet me zo vlug mogelijk alle namen en adressen geven van alle personen die iets in het leven van uw man betekend hebben, vanaf zijn geboorte.

MIRANDA : Daar kan ik u niet bij helpen ! Ik ken zijn familie niet eens. Hij heeft ergens nog een oude tante die...

JOHNSON : Schitterend ! Noteren ! (neemt notitieboekje)

MIRANDA : Maar ze is 96 en compleet getikt... ergens in een gesticht. (Voetstappen in de hall hoorbaar)

JOHNSON : Daar komt iemand ! Als dat je man maar niet is ! (onrustig) Wie is dat ?

MIRANDA : Dat zal één van de werkvrouwen zijn. Of James, Haywards chauffeur.

JOHNSON : Hoe minder mensen van onze ontmoetingen afweten, hoe beter. Voor alle veiligheid verberg ik me achter die zetel daar.

(Aan de overzijde, deur keuken, komt Amanda binnengestapt)

AMANDA : Hallo Mira ! Ik kwam nog even binnenwippen. De chauffeur was net in de garage en liet me binnen. Knappe kerel zeg, die James! Al getrouwd ?

MIRANDA : Ach jij ! Je komt toch niet zeggen dat ons etentje moet uitgesteld worden ?

AMANDA : Nee ! Ik kom enkel zeggen dat ik pas om 13u aan het restaurant zal zijn; ik moet nog wat dringende boodschappen doen. (Ziet vaasje op kast achter de zetel, waarachter Johnson) Hé zeg, wat een leuk vaasje ! Van één van je gewezen aanbidders ?

(Ze stapt naar het vaasje en botst op Johnson.)

AMANDA : Hier zit er één ! Wat doet die hier, Miranda ?

JOHNSON : (krabbelt recht) Ik... euh.. was naar dat mooie vaasje aan het kijken toen mijn pen net uit mijn jaszakje viel.

MIRANDA : Dat is... euh... meneer David Johnson (tegelijkertijd)

JOHNSON : John Davidson... Oh !

MIRANDA : Meneer was pas binnen om iets belangrijks uit te leggen.

Ik zal je straks wel... (Johnson kucht uitdrukkelijk) Enfin, later dan.

AMANDA : Wel, tot 1u dan. En pas maar op voor vreemde mannen in huis !

(af)

JOHNSON : U moet discreter blijven, mevrouw ! U praatte daarnet al bijna uw mond voorbij ! (weer stappen in de hall) Verdomd ! Daar is ze weer ! (stelt zich arrogant op)

HAYWARD : Ik ben het schatje ! (Johnson duikt verschrikt weer achter de zetel) Kwam die feeks haar excuses aanbieden ?

MIRANDA : Euh... Ja ! Ben je al zo vroeg terug, schat ?

HAYWARD : James heeft problemen met de Jaguar. Ik kom bellen naar kantoor dat ik van hieruit direct naar 'The Silver Spoon' ga voor die zakenlunch. (overgaand naar bureau botst hij op Johnson) Hé ! Jij hier weer ? Wat doe jij hier ?

MIRANDA : Oh pardon, schatje, dat is meneer...euh...John Davison. (tegelijkertijd)

JOHNSON : David Johnson. (kijken elkaar beteuterd aan)

HAYWARD : Ik dacht dat u daarnet aan het verkeerde adres was ?

JOHNSON : Pardon ?

HAYWARD : Daarnet stond u toch aan die deur ? (wijzend)

JOHNSON : Ik ? Denk je ?

MIRANDA : Wel... Laten we liever eerlijk zijn (Johnson schrikt op)
Meneer Johnson maakte vroeger opnames van me.

HAYWARD : Opnames ? Welke opnames ?

JOHNSON : Zeker niet van de BBC ! Denk dat maar niet !

HAYWARD : Bent u dan journalist ?

JOHNSON : Verre van !

MIRANDA : (gelukkige vondst) Fotograaf ! Van toen ik nog fotomodel was. Toen heb ik de heer Davidson leren kennen.

HAYWARD : Is het nu Davidson of Johnson ?

JOHNSON : David Johnson. Maar als u liever John Davison hoort...